

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 018661 19 U
Tuzla, 28.02.2020. godine

Kantonalni sud u Tuzli, po sudiji pojedincu Predragu Krsmanoviću, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca **J.O.**, sina A., iz G., ..., zastupanog po punomoćnicima Velidu Harčinu i Uni Harčin, advokatima iz Gračanice, ul. Bosanskih kraljeva 5., protiv rješenja tuženog **Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar**, broj FZ3/8/1-35-1-1118-2/18 MB/OB: ..., od 02.11.2018. godine, u upravnoj stvari **izmjene podataka registrovanih u matičnoj evidenciji osiguranika**, nakon javne rasprave održane dana 28.02.2020. godine u prisutnosti tužioca i njegovog punomoćnika, kao i punomoćnice tuženog L.V., dipl. pravnice iz T., zaposlenice tuženog, donio je slijedeću:

P R E S U D U

I- Tužba **SE UVAŽAVA**, pa se osporeno rješenje bliže opisano u uvodu presude **PONIŠTAVA**, i ova upravna stvar

r j e š a v a

Žalba J.O., iz G., protiv prvostepenog rješenja Kantonalne administrativne službe Tuzla broj broj FZ6/2/1-35-14-48020-3/16, od 18.10.2017 godine, broj INO-m.b. ..., **SE UVAŽAVA**, pa se prvostepeno rješenje **MIJENJA**, tako da glasi:

USVAJA SE zahtjev J.O., iz G., pa mu se u penzijski staž **utvrđuje i vremenski period od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine**, ostvaren kod poslodavca „G.M.T. Prefabrikacija“ d.o.o. Gračanica.

II- Na osnovu ove presude prvostepeno tijelo dužno je u roku od 30 dana od dana prijema presude izvršiti ažuriranje podataka matične evidencije koji se tiču staža osiguranja za vremenski period od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine, ostvarenog kod poslodavca navedenog u stavu I ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je, dana 29.12.2018. godine, putem naprijed navedenih punomoćnika, ovom sudu podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog nepravilne primjene materijalnog prava, i povrede pravila o upravnom postupku.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je tužilac podnio zahtjev tuženom da mu se utvrdi početak i prestanak osiguranja za vremenski period od 12.09.2008. godine do 14.09.2008. godine, koji period nije evidentiran u evidencijama tuženog, s tim da je uz zahtjev tužilac priložio i pravosnažnu sudsku odluku Opštinskog suda u Gračanici broj 27 0 RS 14171 11 RS, od 13.12.2011. godine, kojom je taj sud utvrdio da je tužilac zasnova radni odnos u privrednom društvu „G.M.T. Prefabrikacija“ d.o.o. Gračanica, dana 12.09.2008. godine; da poslodavac tužioca tuženom nije blagovremeno podnio prijavu o gore navedenoj utvrđenoj činjenici, tj. o tačnom datumu zasnivanja radnog odnosa, zbog čega je, u smislu odredbi člana 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Federacije BiH, tužena strana na temelju te sudske presude, morala udovoljiti zahtjevu tužioca i donijeti rješenje kojim se kao početak trajanja osiguranja tužioca u evidencijama tuženog evidentira 12.09.2008. godine; da tuženi, kao institucija koja ima javna ovlaštenja u smislu odredbi člana 1. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH, nije ni stvarno ni mjesno nadležan da ocjenjuje zakonitost sudskih odluka i da se

upušta u ocjenu zakonitosti sudskih odluka, što je u pravnom poretku BiH nedopustivo i nezakonito, jer je tuženi obavezan da poštuje i primjenjuje pravosnažne sudske odluke.

Tužbom se predlaže da sud presudom poništi osporeni i prvostepeni akt i riješi upravnu stvar tako da tužiocu utvrdi početak i prestanak osiguranja za period od 12.09.2008. godine do 14.09.2008. godine, ili da pobijana rješenja poništi i predmet vrati na ponovno rješavanje prvostepenom upravnom organu.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba kao neosnovana odbije.

Na javnoj raspravi punomoćnici tužioca u cijelosti su ostali kod tužbe, te navoda, prijedloga i zahtjeva iz tužbe, s tim što su posebno istakli: da je tužilac, za vrijeme radnog odnosa, dana 13.09.2008. godine, doživio povredu na radu, zbog koje je kasnije izgubio obje noge i to ispod koljena, koja povreda je nastupila jer je, u krugu preduzeća, prilikom obavljanja zidarskih poslova, kran poslodavca prešao preko tužiočevih nogu, koje su mu, nakon medicinskog tretmana, amputirane ispod koljena, tako da je tužilac, uslijed navedene povrede na radu, postao 100% invalid, a da je njegovo liječenje trajalo 2,5 godine, jer je bio nepokretan, o čemu u spisu upravnog predmeta postoje dokazi, a posebno izvještaj o povredi na radu i prijava o nesreći na poslu od 05.10.2009. godine; da je tužiocu rješenjem tuženog broj 1820-0421/09-1, od 21.02.2011. godine, priznato pravo na srazmjerni dio invalidske penzije u iznosu od 75,00 KM, ali ne na osnovu povrede na radu, nego po osnovu opšteg invaliditeta.

Punomoćnik tužioca je na javnoj raspravi na poseban upit suda izjavio da je **poslodavac tužioca u međuvremenu prestao da postoji kao pravno lice**, i to nakon što je protiv njega pokrenut i okončan stečajni postupak i nakon što je to pravno lice **brisan iz sudskog registra**.

Na javnoj raspravi punomoćnica tuženog je ostala kod svega navedenog u odgovoru na tužbu, posebno ističući da tuženi smatra da je osporeno rješenje pravilno i na zakonu zasnovano, da nije povrijeđen zakon na štetu tužioca, te da je činjenično stanje koje je bilo odlučno za rješavanje ove upravne stvari potpuno i pravilno utvrđeno, a na takvo činjenično stanje pravilno primjenjeno materijalno pravo, predlažući da sud odluku donese na osnovu dokaza u spisu.

Tužba je osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je osporenim aktom odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Kantonalne administrativne službe Tuzla broj FZ6/2/1-35-14-48020-3/16, od 18.10.2017 godine, broj INO-m.b...., kojim je kao neosnovan odbijen zahtjev tužioca za utvrđivanje početka i prestanka osiguranja za period od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužilac zahtjevom od 30.11.2016. godine, podnesenim u skladu sa odredbama člana 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/98, 49/00, 32/01, 73/05, 59/06, 4/09 i 55/12, koji Zakon je bio na snazi u momentu podnošenja zahtjeva), tražio utvrđivanje staža osiguranja za period od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine, i to kod poslodavca „G.M.T. Prefabrikacija“ d.o.o. Gračanica; da je prvostepeni organ u postupku po tom zahtjevu utvrdio da je tužilac rođen dana .... godine, da u bazi podataka matične evidencije nisu registrovani podaci o „ ... periodu početka i prestanka osiguranja za period od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine“, kao ni podaci o tužiočevom ličnom dohotku za isti period, te da je Opštinski sud u Gračanici, presudom broj 27 0 Rs 014171 11 Rs, od 13.12.2011. godine, koja je donesena zbog propuštanja, utvrdio da je tužilac kod poslodavca „G.M.T. Prefabrikacija“ d.o.o. Gračanica zasnovao radni odnos dana 12.09.2008. godine.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni organ je odlučio kao u izreci prvostepenog rješenja, pozivajući se na odredbe člana 142. naprijed pomenutog Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, te odredbe člana 200. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98 i 48/99), s tim što je, u obrazloženju, posebno istakao da je pomenuta presuda zbog propuštanja „ ... nezakonita i neprovediva u smislu člana 3. Stav 2. i člana 302. Stav 4. Zakona o parničnom postupku („Sl. Novine F BiH-e“ broj 42/98) jer

se radi o zahtjevu o kome stranke nisu mogle raspolagati“, te da je odredbama člana 3. stav 2. Zakona o parničnom postupku propisano sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su protivna prinudnim propisima, pa kako su prinudni propisi „ ... *pravne norme koje obavezuju na striktno poštivanje*“ da je, između ostalih, takva i „ ... *norma Zakona o doprinosima koja obavezuje poslodavca na uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, a da istovremeno nije riješen radno-pravni status uposlenika-tužitelja*“.

Protiv tog prvostepenog akta tužilac je izjavio žalbu tuženom, koji je osporenim aktom istu odbio kao neosnovanu, nalazeći da je prvostepeno rješenje u svemu pravilno i zakonito, posebno ističući: da je presuda Opštinskog suda u Gračanici od 13.12.2011. godine, kojom se utvrđuje da je tužilac zasnovao radni odnos dana 12.09.2008. godine, donijeta „ ... *zbog neodazivanja tuženog na poziv suda, a ne na osnovu relevantne dokumentacije*“, i da je ista, po mišljenju tuženog, kao takva neprovodiva, jer „ ... *nije ni u nadležnosti suda da bez relevantnih dokaza utvrđuje datum zasnivanja radnog odnosa imenovanog, u svrhu retroaktivne prijave na osiguranje J.O. od stane njegovog poslodavca,*“ koji poslodavac je bio u obavezi da u spornom periodu izvrši prijavu na osiguranje, kao i uplatu doprinosa za isti period, što nije učinio; da se ožalbenim rješenjem „ ... *opravdano konstatuje, da je presuda zbog propuštanja nezakonita i neprovediva, jer se radi o zahtjevu o kome stranke nisu mogle raspolagati*“, pri čemu se prvostepeni organ pozvao na odredbe člana 3. stav 2. i člana 302. stav 4. Zakona o parničnom postupku, budući da je odredbama člana 3. stav 2. tog Zakona propisano „*da sud neće uvažiti raspolaganje stranaka koja su protivna prinudnim propisima*“, te da su prinudni propisi pravne norme koje „ ... *obavezuju na striktno poštivanje*“ i da je, između ostalih, takva „ ... *i norma Zakona o doprinosima, koja obavezuje poslodavca na uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, mada istovremeno nije riješen radno-pravni status uposlenika-tužitelja*“; da u konkretnom slučaju, s obzirom da se „ ... *povreda na poslu desila 13.09.2008. godine, te da je od strane poslodavca naznačen datum podnošenja Prijave o nesreći na poslu sa 18.09.2008. godine, a da na istoj nije dato mišljenje inspektora rada, kao i da je ovjerena od strane Doma zdravlja u Gračanici tek dana 05.10.2009. godine*“, proizilazi da je ista prijava „ ... *sačinjena kao nepotpuna i dostavljena po proteku od tri dana od dana nastanka povrede imenovanog*“, zbog čega se kao takva ne bi mogla uzeti u obzir kao dokaz da je povreda nastupila zbog povrede na poslu, jer je odredbama člana 28. Zakona o zdravstvenom osiguranju Federacije BiH propisano, da su pravna i fizička lica obavezna da za svaki slučaj povrede na radu i oboljenja na profesionalne bolesti radnika, dostaviti prijavu Kantonalnom Zavodu osiguranja, u roku od tri dana od dana povrede, odnosno utvrđivanja oboljenja od profesionalne bolesti; da je, odredbama člana 12. Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, propisano da se podaci uneseni u matičnu evidenciju prije dana početka primjene Zakona, a sa zatvorenim periodima osiguranja mogu mijenjati samo u slučajevima ako u propisanom postupku nadležni organ utvrdi promjenu podataka, ako su podaci o osiguraniku, penzijskom stažu, stažu osiguranja i platama uneseni u matičnu evidenciju na osnovu lažnih isprava, ili ako se naknadnom provjerom podataka ili na drugi način utvrdi da su u matičnu evidenciju uneseni neispravni, netačni ili nepotpuni podaci, a da je, odredbama člana 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, propisano da će se, kada se ne raspolaze podacima o penzijskom stažu registrovanom u matičnoj evidenciji, penzijski staž utvrditi na osnovu slijedeće dokumentacije: „*radne knjižice, pravosnažnog rješenja o penzijskom stažu, rješenja o prijemu u radni odnos, rješenja o rasporedu na radno mjesto i prestanku radnog odnosa, obavještenja o plaći i stažu osiguranja, prijepisa ličnog kartona o zdravstvenom osiguranju, drugih odgovarajućih dokumenata.*“

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da je procesno i materijalno pravo u ovoj upravnoj stvari nepravilno primjenjeno, te da je, s tim u vezi, i činjenično stanje u prvostepenom postupku ponovo nepotpuno i nepravilno utvrđeno u pogledu činjenica odlučnih za zakonito i pravilno rješavanje ove upravne stvari.

Naime, odredbama člana 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/98, 49/00, 32/01, 73/05, 59/06, 4/09 i 55/12, koji Zakon je bio na snazi u momentu podnošenja tužiočevog zahtjeva), koje sud smatra relevantnim za zakonito rješavanje ove upravne stvari, propisano je:

Član 142.

*Kada se ne raspolaže podacima o penzijskom stažu registrovanom u matičnoj evidenciji, penzijski staž utvrdit će se na osnovu slijedeće dokumentacije: **radne knjižice**, pravosnažnog rješenja o penzijskom stažu, rješenja o prijemu u radni odnos, rješenja o rasporedu na radno mjesto i prestanku radnog odnosa, obavještenja o plati i stažu osiguranja, prepisa ličnog kartona o zdravstvenom osiguranju, **drugih odgovarajućih dokumenata**.*

Iz citiranih odredaba člana 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju vidljivo je da će se, u slučaju kada se ne raspolaže podacima o penzijskom stažu registrovanom u matičnoj evidenciji, penzijski staž utvrditi, između ostalog, i na osnovu **drugih odgovarajućih dokumenata**, u koje, po shvatanju suda, svakako spadaju i sudske presude koje sadrže takve podatke.

U konkretnom slučaju postoji naprijed pomenuta pravosnažna presuda Opštinskog suda u Gračanici broj 27 0 RS 14171 11 RS, od 13.12.2011. godine, kojom je taj sud utvrdio da je tužilac zasnovao radni odnos u privrednom društvu „G.M.T. Prefabrikacija“ d.o.o. Gračanica, dana 12.09.2008. godine, za koju je prvostepeni organ, u obrazloženu prvostepenog akta, naveo da je **nezakonita i neprovediva** u smislu člana 3. stav 2. i člana 302. stav 4. Zakona o parničnom postupku, jer se radi o zahtjevu „...o kome stranke nisu mogle raspolagati“.

Međutim, odredbama člana 302. Zakona o parničnom postupku propisano je da radnje u postupku što ih punomoćnik poduzima u granicama punomoći imaju isti pravni učinak kao da ih je poduzela sama stranka, iz čega je vidljivo da te odredbe uopšte ne sadrže druge stavove osim stava 1., s tim da se iste odredbe ni na koji način ne odnose na predmetnu činjeničnu i pravnu situaciju, zbog čega je pozivanje tuženog i prvostepenog organa na odredbe člana 302. stav 4. Zakona o parničnom postupku, bez valjanog zakonskog osnova.

Što se tiče odredaba člana 3. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), sud ističe da su tačni navodi prvostepenog organa da je tim odredbama propisano da sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su protivna prinudnim propisima.

Međutim, ovaj sud smatra da raspolaganja stranaka koja su bila predmet postupka u kome je donijeta pomenuta pravosnažna presuda Opštinskog suda u Gračanici **nisu bila protivna bilo kojim prinudnim propisima**, budući da nijednim zakonom **nije predviđena zabrana** ili **nemogućnost postavljanja tužbenog zahtjeva u parničnom postupku** za utvrđivanje **postojanja radnog odnosa** između zaposlenika i poslodavca.

Ovo tim prije ako se ima u vidu da iz trenutno važećih odredaba člana 54. stav 1. i 2. Zakona o parničnom postupku proizilazi da tužilac, ukoliko ima pravni interes da sud utvrdi **postojanje**, odnosno nepostojanje nekog **pravnog odnosa**, može u tužbi tražiti da sud samo utvrdi **postojanje**, odnosno nepostojanje nekog **pravnog odnosa**, a da je tužilac, u svrhu ostvarivanja prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, imao pravni interes za utvrđivanje **postojanje, radnog odnosa** kod predmetnog poslodavca, i da iz odredaba člana 113. Zakona o radu („Službene novine Federacije BiH“ broj 62/15 i 89/18), proizilazi da, *u ostvarivanju pojedinačnih prava iz radnog odnosa, radnik može zahtijevati ostvarivanje tih prava kod poslodavca, pred nadležnim sudom i drugim organima, u skladu sa ovim Zakonom*, iz čega dalje proizilazi da je pomenuti Opštinski sud u Gračanici bio i **stvarno nadležan** za odlučivanje po zahtjevu tužioca za **utvrđivanje postojanja radnog odnosa** kod navedenog poslodavca.

Prema tome, sud smatra da je naprijed pomenuta pravosnažna presuda Opštinskog suda u Gračanici bila valjan pravni osnov za činjenično utvrđenje da je tužilac **radni odnos** kod predmetnog poslodavca **zasnovao dana 12.09.2008. godine**.

Vezano za okolnost da je ista presuda donesena zbog tkz. „*propuštanja*“, predviđenog odredbama člana 182. Zakona o parničnom postupku, te odredaba stava 4. tog člana, kojima je propisano da se presuda zbog propuštanja neće donijeti o zahtjevu ili dijelu zahtjeva kojim stranke ne mogu raspolagati, sud ponovo ističe da se u konkretnom slučaju, ni prema jednom postojećem zakonu, ne može smatrati da je tom presudom odlučeno o zahtjevu ili dijelu zahtjeva kojim stranke ne mogu raspolagati, zbog čega, po shvatanju ovog suda, tužena strana i prvostepeni organ neosnovano pobijaju zakonitost predmetne presude.

S tim u vezi, sud smatra da je navedena okolnost, eventualno, mogla biti osnov odbijanje zahtjeva tužioca isključivo u slučaju da je prvostepeni organ, na osnovu **drugih validnih dokaza, nesumnjivo utvrdio** da tužilac u spornom vremenskom periodu **nije zasnovao radni odnos kod predmetnog poslodavca**.

Međutim, prvostepeni organ i tužena strana u postupku po zahtjevu tužioca ne samo da o činjenicama koje se tiču pitanja da li je da tužilac u spornom vremenskom periodu **zasnovao radni odnos kod predmetnog poslodavca**, nisu izvodili bilo kakve druge dokaze, nego su potpuno zanemarili činjenice i dokaze u upravnim spisima iz kojih proizilazi da je tužilac u spornom periodu zaista **zasnovao radni odnos kod predmetnog poslodavca**.

Tu se, u prvom redu, radi o činjenici da je u tužiočevoj radnoj knjižici, na stranama 10. i 11., u odgovarajućim rubrikama, i to: „Datum zaposlenja“, „Datum prestanka zaposlenja“, „Trajanje zaposlenja u preduzeću“ i „Ukupno trajanje svih zaposlenja (slovima):“, upisano: kao **datum zaposlenja** tužioca kod predmetnog poslodavca („G.M.T. Prefabrikacija“ d.o.o. Gračanica) – **01.09.2008. godine**, kao datum **prestanka zaposlenja tužioca kod istog poslodavca** – **14.09.2008. godine**, a kao dužina trajanja zaposlenja „**14**“ dana (i slovima **četrnaest dana**), a da je na stranicama 12. i 13. tužiočeve radne knjižice, u istim rubrikama, upisano: kao **datum zaposlenja** tužioca kod predmetnog poslodavca („G.M.T. Prefabrikacija“ d.o.o. Gračanica) – **12.09.2008. godine**, kao datum **prestanka zaposlenja tužioca kod istog poslodavca** – **14.09.2008. godine**, a kao dužina trajanja zaposlenja „**2**“ dana (i slovima **dva dana**), s tim što su ove činjenice u radnoj knjižici ovjerene pečatom poslodavca i potpisom službene osobe.

Prema tome, iako iz tužiočeve radne knjižice, koja shodno odredbama člana 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, predstavlja jedan od najvažnijih dokaza o penzijskom stažu osiguranika, nesumnjivim proizilazi da je tužilac u vremenskom periodu za koji je podnesen predmetni zahtjev (tj. u vremenskom periodu **od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine**) bio u radnom odnosu kod predmetnog poslodavca, prvostepeni organ i tužena strana su, bez uzimanja u obzir tog dokaza, i bez njegove ocjene, zahtjev tužioca odbili kao neosnovan, ne navodeći bilo koji razlog za izostanak ocjene tog dokaza.

Pored toga, prvostepeni organ prilikom odlučivanja o zahtjevu tužioca nije uzeo u obzir ni činjenicu da su zaposlenici predmetnog poslodavca – A.I., dipl. ing. zaštite na radu, i N.M., građ. ing., kao rukovodilac utovara i sanacije, dana 18.09.2008. godine, u ime predmetnog poslodavca, **podnijeli i potpisali prijavu o nesreći na poslu**, u kojoj su, između ostalog, naveli: da je, **u subotu, dana 13.09.2008. godine**, u 8,00 sati, došlo do povrede tužioca koja je opisana u rubrici 17. - „*Kratak opis nesreće*“, prema kojem opisu se nesreća dogodila pri obavljanju „... radnih aktivnosti sanacije AB elemenata, koji su privremeno bili odloženi na deponiju“, da se tužilac tom prilikom kretao „... neposredno uz kransku stazu kojom se kretao portalni kran“, koji ga je „... zakačio i prouzrokovao nastale povrede nogu“; da je u rubrici broj 33. - „*Zanimanje (posao koji vrši u svom redovnom radu)*“, za tužioca navedeno: „*zidar – sanacija AB elemenata*“; da je u rubrici broj 44. - „*Da li je povrijeđen za vrijeme redovnog, prekovremenog ili vanrednog rada*“, navedeno: „*Redovnog*“.

Prvostepeni organ ovaj dokaz i ne pominje, dok tužena strana validnost ovog dokaza dovodi u pitanje naprijed pomenutim navodima (da se povreda na poslu desila 13.09.2008. godine, a da je od strane poslodavca kao datum podnošenja prijave o nesreći na poslu naznačen 18.09.2008. godine, da na istoj nije dato mišljenje inspektora rada, kao i da je ta prijava ovjerena od strane Doma zdravlja u Gračanici tek dana 05.10.2009. godine), koji navodi, po pravnom shvatanju ovog suda, nisu od bilo kakvog uticaja na rješavanje ove upravne stvari, budući da se tim primjedbama ne dovodi u pitanje tačnost utvrđenih činjenica koje se navode u toj ispravi, a koje su vezane za **radno-pravni status tužioca** kod predmetnog poslodavca koji je, prema tom dokumentu, već **postojao najmanje dan prije datuma nesreće na poslu** koja je opisana u toj ispravi, tj. **u petak 12.09.2008. godine**, ali da je poslodavac prijavu osiguranja tužioca prvostepenom organu podnio **nakon zasnivanja radnog odnosa**, tj. tek **u ponedjeljak 12.09.2008. godine (prvog radnog dana nakon što se dogodila predmetna nesreća na poslu)**.

S druge strane, iz sadržaja odredaba člana 12. tačka 3. Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja ("Službene novine Federacije BiH", br. 52/11), da se podaci uneseni u matičnu evidenciju prije dana početka primjene Zakona, a sa zatvorenim periodima osiguranja mogu mijenjati samo u slučajevima ako se naknadnom provjerom podataka ili na drugi način utvrdi da su u matičnu evidenciju uneseni neispravni, netačni ili nepotpuni podaci.

Cijeneći da tačnost navoda tužioca da je u vremenskom periodu za koji je podnesen predmetni zahtjev (tj. u vremenskom periodu **od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine**) bio u radnom odnosu kod predmetnog poslodavca, potvrđuju ne samo predmetna presuda Opštinskog

suda u Gračanici, nego i sadržaj tužiočeve radne knjižice i prijava o nesreći na poslu, sud smatra da svi ovi dokazi i pojedinačno, i u zajedničkoj vezi, nesumnjivo dokazuju da je tužilac kod predmetnog poslodavca u spornom vremenskom periodu **bio u radnom odnosu**, i da je **osnovan** njegov **zahtjev** da mu se, na osnovu odredaba člana 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, u penzijski staž prizna i taj vremenski period.

Imajući u vidu činjenice koje proizilaze iz svih naprijed navedenih dokaza, sud je ocijenio da su tužena strana i prvostepeni organ iz utvrđenog činjeničnog stanja izveli nepravilan zaključak o neosnovanosti tužiočevog zahtjeva, te da su, iz tog razloga, nepravilno primjenili materijalno pravo, odnosno odredbe člana 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, kao i odredbe člana 12. tačka 3. Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, zbog čega je sud, na osnovu odredaba člana 12. tačka 2., te člana 36. stav 1., 2. i 3. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), sam riješio upravnu stvar, na način bliže opisan u izreci presude, cijeneći da bi vraćanje predmeta prvostepenom organu na ponovno rješavanje bilo suvišno, kao i da bi dovelo do povrede prava stranke na suđenje u razumnom roku.

Z a p i s n i č a r:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.

S u d i j a:
Predrag Krsmanović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 U 018661 20 Uvp
Sarajevo, 08.09.2022. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Džafić Zlate i Milosavljević-Jančić Nevenke, kao članova vijeća, te Kovač Jasmine, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja J.O. iz G., ..., zastupanog po punomoćnicima Harčin Velidu i Harčin Uni, advokatima iz Gračanice, protiv akta broj: FZ3/8/1-35-1-1118-2/18 MB/OB: ... od 02.11.2018. godine, tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, u upravnoj stvari izmjene podataka registrovanih u matičnoj evidenciji osiguranika, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenog protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj 03 0 U 018661 19 U od 28.02.2020. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 08.09.2022. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 U 018661 19 U od 28.02.2020. godine, stavom I izreke, tužba tužitelja je uvažena, osporeno rješenje, broj i datum navedeni u uvodu presude, poništeno i upravna stvar riješena tako da se žalba J.O. iz G., protiv prvostepenog rješenja Kantonalne administrativne službe Tuzla broj broj FZ6/2/1-35-14-48020-3/16 od 18.10.2017. godine, broj INO-m.b.... uvažava, pa se prvostepeno rješenje mijenja tako da se usvaja zahtjev J.O. iz G., pa mu se u penzijski staž utvrđuje i vremenski period od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine, ostvaren kod poslodavca „G.M.T. Prefabrikacija“ d.o.o. Gračanica, dok je stavom II izreke odlučeno da je na osnovu ove presude prvostepeno tijelo dužno u roku od 30 dana od dana prijema presude izvršiti ažuriranje podataka matične evidencije koji se tiču staža osiguranja za vremenski period od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine, ostvarenog kod poslodavca navedenog u stavu I izreke ove presude. Osporenim rješenjem tuženog od 02.11.2018. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv prvostepenog rješenja Kantonalne administrativne službe Tuzla broj FZ6/2/1-35-14-48020-3/16 od 18.10.2017. godine broj INO-m.b..... Tim prvostepenim rješenjem odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja za utvrđivanje početka i prestanka osiguranja za period od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine.

Protiv navedene presude tuženi je blagovremeno podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke u kojem navodi da je navedena presuda u potpunosti nezakonita, da je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava i direktnog kršenja odredbi Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja (Sl. novine F BiH, broj 52/2011). Ističe da je iz dokaza u spisu ustanovljeno da je u originalnoj radnoj knjižici tužitelja, registarski broj 521/680 od 28.08.1986. godine, kao početak rada u „G.M.T. Prefabrikacija“ d.o.o. Gračanica upisan period od 15.09.2008. do 16.04.2010. godine, zatim od 01.09.2008. do 14.09.2008. godine i od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine, iz čega proizilazi da su navedeni upisi neuredni. Dalje se poziva na odredbe člana 19. u vezi sa članom 26. Zakona o matičnoj evidenciji o

osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja navodeći da je istim propisano da je poslodavac, kao obveznik uplate doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, dužan da podnese nositelju osiguranja prijavu podataka za matičnu evidenciju u roku od 8 dana od dana početka poslovanja. Prema podacima matične evidencije aktivnih osiguranika Zavoda tužitelj je prijavljen na osiguranje dana 15.09.2008. do 16.04.2010. godine kod poslodavca „G.M.T. Prefabrikacija“ d.o.o. Gračanica, te za navedeni period rada nisu uplaćeni doprinosi za penzijsko i invalidsko osiguranje. U predmetnom spisu se nalazi ovjerena fotokopija prijave o nesreći na poslu od 05.10.2009. godine iz koje je ustanovljeno da je tužitelj dana 13.09.2008. godine usljed nedovoljne pažnje pri obavljanju radnih aktivnosti doživio povredu, da u istoj nije dato mišljenje inspektora rada, kao i da je ovjerena od strane Doma zdravlja u Gračanici tek 05.10.2009. godine, pa je jasno da je ista sačinjena kao nepotpuna i dostavljena po proteku od tri dana od dana nastanka povrede tužitelja, pa se kao takva ne bi mogla uzeti u obzir kao dokaz da je povreda nastupila zbog povrede na poslu. Smatra da je sud na osnovu navedene prijave o nesreći na poslu izveo nepravilan zaključak, da i pored navedene nepravilnosti ne postoji dostojan dokaz kao osnov za utvrđivanje činjenice postojanja radnog odnosa. Nadalje navodi da je presudom zbog propuštanja Općinskog suda u Gračanici broj 27 0 Rs 014171 11 Rs od 13.12.2011. godine utvrđeno postojanje radnog odnosa J.O. na dan 12.09.2008. godine, uz obrazloženje da je poslodavac „G.M.T. Prefabrikacija“ d.o.o. Gračanica osiguranika J.O. greškom kod Zavoda prijavio 15.09.2008. godine, te odjavio sa 16.04.2010. godine. Međutim, odredbe člana 19. i 24. Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja su prinudne norme za koje je, u slučaju ne postupanja istih, u skladu sa članom 36. i 37. Zakona propisane kaznene odredbe, iz kojeg razloga Općinski sud nije mogao presudom izmijeniti pojam osiguranja suprotno odredbama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju i Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja. Iz navedenog proizilazi da je sud pobijanom presudom nepravilno utvrdio penzijski staž od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine ostvaren kod poslodavca „G.M.T. Prefabrikacija“ d.o.o. Gračanica. Nadalje ističe da kako u matičnoj evidenciji aktivnih osiguranika Zavoda ne postoji odjava na dan 14.09.2008. godine, niti postoji bilo kakva dokumentacija, te se prema takvom prijavnomo odjavnom segmentu samo stižu uslovi za dalje vođenje postupka za utvrđivanje činjenica da je povreda od 13.09.2008. godine nastala na radu. Predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine.

U podnesenom odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje tužitelj je predložio da se zahtjev kao neosnovan odbije.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima (Službene novine F BiH, broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je tužitelj 30.11.2016. godine prvostepenom organu podnio zahtjev za utvrđivanje staža osiguranja za period od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine kod poslodavca „G.M.T. Prefabrikacija“ d.o.o. Gračanica u skladu sa odredbama člana 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju; da je u postupku utvrđeno da je tužitelj rođen ... godine; da u bazi podataka matične evidencije nisu registrovani podaci o početku i prestanku osiguranja za period od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine, kao ni podaci o ličnom dohotku tužitelja za isti period; da je Opštinski sud u Gračanici presudom broj 27 0 Rs 014171 11 Rs od 13.12.2011. godine, donesenom zbog propuštanja, utvrdio da je tužitelj kod poslodavca „G.M.T. Prefabrikacija“ d.o.o. Gračanica zasnovao radni odnos dana 12.09.2008. godine. Na osnovu tako utvrđenih činjenica prvostepeni organ je donio rješenje od 18.10.2017. godine kojim je odbio zahtjev tužitelja pozivajući se na odredbe člana 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju

i člana 200. Zakona o upravnom postupku navodeći u obrazloženju da je navedena presuda Opštinskog suda u Gračanici od 13.12.2011. godine nezakonita i neprovodiva u smislu člana 3. stav 2. i člana 302. stav 4. Zakona o parničnom postupku jer se radi o zahtjevu o kome stranke nisu mogle raspolagati, a kako je odredbama člana 3. stav 2. Zakona o parničnom postupku propisano da sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su protivna prinudnim propisima, kakva je i norma Zakona o doprinosima koja obavezuje poslodavca na uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, a da istovremeno nije riješen radno-pravni status uposlenika-tužitelja.

Odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv navedenog prvostepenog rješenja tuženi organ je osporenim rješenjem od 02.11.2018. godine žalbu odbio kao neosnovanu uz obrazloženje da je prvostepeni organ opravdano konstatovao da je presuda Opštinskog suda u Gračanici zbog propuštanja nezakonita i neprovodiva, jer se radi o zahtjevu o kome stranke nisu mogle raspolagati, a niti je u nadležnosti suda da bez relevantnih dokaza utvrđuje datum zasnivanja radnog odnosa imenovanog u svrhu retroaktivne prijave na osiguranje od strane njegovog poslodavca, koji je bio u obavezi da u spornom periodu izvrši prijavu na osiguranje, kao i uplatu doprinosa za isti period, što nije učinio; da je prijava o nesreći na poslu nepotpuna i dostavljena po proteku od tri dana od dana nastanka povrede tužitelja s obzirom da se povreda na poslu desila 13.09.2008. godine, a da je od strane poslodavca naznačen datum podnošenja prijave o nesreći na poslu sa 18.09.2008. godine, da u istoj nije dato mišljenje inspektora rada, te da je ovjerena od strane Doma zdravlja u Gračanici tek 05.10.2009. godine, zbog čega se kao takva ne bi mogla uzeti u obzir kao dokaz da je povreda nastupila na poslu, jer je odredbama člana 28. Zakona o zdravstvenom osiguranju Federacije BiH propisano da su pravna i fizička lica obavezna za svaki slučaj povrede na radu i oboljenja od profesionalne bolesti radnika dostaviti prijavu Kantonalnom Zavodu osiguranja u roku od tri dana od dana povrede, odnosno utvrđivanja oboljenja od profesionalne bolesti. Stoga je, imajući u vidu odredbe članova 6., 7. i 12. Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, kao i članova 11. tačka 1. i 2. i 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, te činjenicu da u bazi aktivnih osiguranika Zavoda ne postoje za tužitelja registrovani podaci o početku i prestanku osiguranja za period od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine, a niti relevantna dokumentacija na osnovu koje bi se utvrdilo trajanje staža osiguranja u spornom periodu, ocijenio da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je odbio predmetni zahtjev.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja tuženog podnio tužbu koju je prvostepeni sud pobijanom presudom od 28.02.2020. godine uvažio, osporeno rješenje poništio i sam riješio upravnu stvar na način bliže naveden u izreci na osnovu odredaba člana 12. tačka 2, te člana 36. stav 1., 2. i 3. Zakona o upravnim sporovima, jer je ocijenio da su tužena strana i prvostepeni organ iz utvrđenog činjeničnog stanja izveli nepravilan zaključak o neosnovanosti predmetnog zahtjeva, te da su, iz tog razloga, nepravilno primijenili materijalno pravo, odnosno odredbe člana 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, kao i odredbe člana 12. tačka 3. Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja. Prvostepeni sud smatra da pravosnažna presuda Opštinskog suda u Gračanici broj 27 0 Rs 014171 11 Rs od 13.12.2011. godine, kojom je utvrđeno da je tužitelj zasnovao radni odnos u privrednom društvu GMT Prefabrikacija d.o.o. Gračanica dana 12.09.2008. godine, valjan pravni osnov za činjenično utvrđenje da je tužitelj radni odnos kod predmetnog poslodavca zasnovao dana 12.09.2008. godine, te da raspolaganja stranaka nisu bila protivna bilo kojim prinudnim propisima budući da nijednim zakonom nije predviđena zabrana ili nemogućnost postavljanja tužbenog zahtjeva u parničnom postupku za utvrđivanje postojanja radnog odnosa između zaposlenika i poslodavca (što je i predviđeno članom 54. stav 1. i 2. Zakona o parničnom postupku) kada tužitelj ima pravni interes da sud utvrdi postojanje odnosno

nepostojanje nekog pravnog odnosa, te da okolnost da je ista presuda donesena zbog „propuštanja“, a primjenom člana 182. Zakona o parničnom postupku, nije od uticaja budući da istom nije odlučeno o raspolaganjima stranaka sa kojim iste ne mogu raspolagati kako je to propisano odredbama člana 3. stav 2. Zakona o parničnom postupku. Prvostepeni sud je našao da su nadležni organi propustili cijeliti i druge dokaze koji se nalaze u predmetnom spisu, te tako radnu knjižicu tužitelja u kojoj je na stranama 10 i 11, u odgovarajućim rubrikama upisan kao datum zaposlenja tužitelja kod predmetnog poslodavca 01.09.2008. godine, kao datum prestanka zaposlenja tužitelja kod istog poslodavca 14.09.2008. godine, te dužina trajanja zaposlenja 14 dana, a da je na stranicama 12 i 13, u istim rubrikama, upisan datum zaposlenja tužitelja 12.09.2008. godine, te kao datum prestanka zaposlenja tužitelja kod istog poslodavca 14.09.2008. godine, te dužina trajanja zaposlenja dva dana, s tim da su ove činjenice u radnoj knjižici ovjerene pečatom poslodavca i potpisom službene osobe, kao i da prvostepeni organ nije uzeo u obzir činjenicu da su zaposlenici predmetnog poslodavca A.I. dipl. ing. zaštite na radu i N.M. građ. ing. kao rukovodilac utovara i sanacije dana 18.09.2008. godine u ime predmetnog poslodavca podnijeli i potpisali prijavu o nesreći na poslu u kojoj su između ostalog naveli da je u subotu dana 13.09.2008. godine u 08,00 sati došlo do povrede tužitelja koja je opisana u rubrici 17. – kratak opis nesreće prema kojem opisu se nesreća dogodila pri obavljanju radnih aktivnosti sanacije AB elemenata koji su privremeno bili odloženi na deponiji... te da je u rubrici broj 44 – da li je povrijeđen za vrijeme redovnog prekovremenog ili vanrednog rada navedeno redovnog. Cijeneći da svi navedeni dokazi i pojedinačno i u zajedničkoj vezi, nesumnjivo dokazuju da je tužitelj kod predmetnog poslodavca u spornom vremenskom periodu (od 12.09.2008. godine do 14.09.2008. godine) bio u radnom odnosu, to je osnovan njegov zahtjev da mu se, na osnovu odredaba člana 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, u penzijski staž prizna i taj vremenski period, a u vezi sa članom 12. tačka 3. Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, zbog čega je odlučio kao u izreci svoje presude.

Navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke zakonitost pobijane presude nije dovedena u sumnju.

Suprotno stavu tuženog prvostepeni sud je provedene dokaze pravilno cijenio, pri čemu je zaključak u pogledu ocjene i prihvatanja izvedenih dokaza (koji ovaj sud nije ni mogao ispitivati povodom zahtjeva za vanredno preispitivanje pobijane presude) donio u skladu sa načelom slobodne ocjene dokaza sadržanom u članu 8. Zakona o parničnom postupku (Službene novine F BiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), koji zakon se u smislu člana 55. Zakona o upravnim sporovima supsidijarno primjenjuje u upravnim sporovima, ocijenivši svaki dokaz posebno i u međusobnoj vezi, te utvrdivši odlučne činjenice sam riješio upravnu stvar na način bliže naveden u izreci pobijane presude pravilnom primjenom odredbe člana 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju i člana 12. tačka 3. Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja.

Naime, prema odredbi člana 142. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju (Službene novine F BiH, br. 29/98, 49/00, 32/01, 73/05, 59/06, 4/09 i 55/12) kada se ne raspolaze podacima o penzijskom stažu registrovanom u matičnoj evidenciji, penzijski staž utvrdit će se na osnovu slijedeće dokumentacije: radne knjižice, pravosnažnog rješenja o penzijskom stažu, rješenja o prijemu u radni odnos, rješenja o rasporedu na radno mjesto i prestanku radnog odnosa, obavještenja o plati i stažu osiguranja, prepisa ličnog kartona o zdravstvenom osiguranju i drugih odgovarajućih dokumenata.

Prema tome, kako je prvostepeni sud penzijski staž tužitelja u spornom periodu utvrdio upravo na osnovu dokaza na koje i upućuje navedena odredba člana 142. Zakona o

penzijskom i invalidskom osiguranju: radne knjižice tužitelja, pravosnažne presude Općinskog suda u Gračanici broj 27 0 Rs 014171 11 Rs od 13.12.2011. godine kojom je utvrđeno da je tužitelj zasnovao radni odnos u privrednom društvu GMT Prefabrikacija d.o.o. Gračanica dana 12.09.2008. godine, te prijave o nesreći na poslu koju su sačinili zaposlenici predmetnog poslodavca A.I. dipl. ing. zaštite na radu i N.M. građ. ing. kao rukovodilac utovara i sanacije dana 18.09.2008. godine u ime predmetnog poslodavca podnijeli i potpisali istu, a u kojoj su između ostalog naveli da je u subotu dana 13.09.2008. godine u 08,00 sati došlo do povrede tužitelja to su neprihvatljivi navodi tuženog da je prvostepeni sud nepravilno utvrdio penzijski staž tužitelja u periodu od 12.09.2008. godine do 14.09.2008. godine kod poslodavca GMT Prefabrikacija d.o.o. Gračanica.

Kako iz sadržaja odredbe člana 12. tačka 3. Zakona o matičnoj evidenciji o osiguranicima, obveznicima uplate doprinosa i korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja (Službene novine F BiH, br. 52/11) proizilazi da se podaci uneseni u matičnu evidenciju prije dana početka primjene Zakona, a sa zatvorenim periodima osiguranja mogu mijenjati samo u slučajevima ako se naknadnom provjerom podataka ili na drugi način utvrdi da su u matičnu evidenciju uneseni neispravni, netačni ili nepotpuni podaci, a u konkretnom slučaju je tužitelju presudom utvrđen u penzijski staž u vremenskom periodu od 12.09.2008. do 14.09.2008. godine, ovaj sud cijeni da je pozivanje tuženog na odredbe člana 19. i 24. istog zakona (kojim se propisuje nadzor nad provođenjem Zakona i prijava podataka) bez uticaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Imajući u vidu sve navedeno prvostepeni sud je pravilnom primjenom odredbi materijalnog zakona na koje se pozvao, otklonio nepravilnosti iz rješenja prvostepenog i drugostepenog organa i pravilno poništavanjem osporenog drugostepenog upravnog akta tuženog sam taj sud riješio konkretnu stvar na način da je uvažavanjem žalbe tužitelja izmijenio dispozitiv rješenja prvostepenog organa kako to stoji u navedenoj izreci pobijane presude prvostepenog suda od 28.02.2020. godine.

Iz navedenih razloga ovaj sud je, primjenom odredbe iz člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Kovač Jasmina, s.r.

Predsjednik vijeća
Jahjaefendić Jasmin, s.r.